

Avelaíñas

Avelaíñas ao redor dos arlequíns
consúmense nas bágoas dos noso lar,
confundíndose con Centurións tecnolóxicos
que afondan
no laberíntico sudor do noso ser.

Erguéndose Uxío,
o silencio das augas
do val da cárcere na que habita,
remata no ouvido das águas.

Luminosas danzas sincopadas
pola decadencia do son,
polos airiños do vento
transcorren polos undergrounds
da mente.

Érguete Uxío ao clamor das belaiñas,
prende o lume dos Camiños de Palabras
que descorren ata á chegada
dos Novos Tempos ...

Francisco Porto